

МИЛУТИН БОЈИЋ У ХХИ ВЕКУ

Филолошки факултет,
Београд

(*Поетика Милутина Бојића*, Београд: Институт за књижевност и уметност, Библиотека „Милутин Бојић“, Требиње: Дучићеве вечери поезије, 2017, стр. 634)

Аутор снажне поетичке воље, широке ерудиције и разноврсних књижевних интересовања, Милутин Бојић дуго је служио за песника једне песме – антологијске „Плаве гробнице“. Бојићева младачка жеља да постане национални бард остварила се по високој цени, будући да је познати рефрен о крфској трагедији заглушио протоавангардни глас песника „Младости“, „Херострата“ и „Саломе“. Прошле године начињен је, после Бојићевих сабраних дела у издању Народне књиге (1978), можда и најважнији корак у превредновању целине песничког, па и драмског стваралаштва Милутина Бојића. Први зборник радова посвећен поетици Милутина Бојића штампан је о стогодишњици песникове смрти и поводом 125 година од Бојићевог рођења. Зборник *Поетика Милутина Бојића*, двадесет четврти у едицији *Поетичка исцртавања* и девети у циклусу „Смена поетичких парадигми у српској књижевности двадесетог века: национални и европски контекст“, објављен је у издању Института за књижевност и уметност (Београд), Библиотеке „Милутин Бојић“ (Београд) и Дучићевих вечери поезије (Требиње). Зборник је проистекао из међународног научног скупа одржаног у Требињу (Дучићеве вечери поезије) и Београду (Институт за књижевност и уметност) почетком априла 2017. године. Зборник од 634 странице приредили су проф. др Јован Делић и проф. др Светлана Шеатовић, који су тридесет два прилога учесника скупа организовали у седам прегледних целина. „Уводну реч“, посвећену проблемима рецепције Бојићевог стваралаштва, написала је проф. др Светлана Шеатовић.